

могъть да ми послужать двѣ врытоврьскы, дебели отъ муселинъ, които бѣхъ прѣнесъ съ другытѣ нѣща отъ корабѣтъ. Тѣхъ като зехъ направихъ двѣ вретциanky които отредихъ за тѣзи птрѣбъ.

Подиръ това идеше ми хлѣбарството, на което работата бѣше да ся мѣся и да ся опече въ пещь-тж. Богато искахъ да пекъ хлѣбъть си, запалихъ голѣмъ огънь на посланото си съ черапицы (тухли) огнище, и като станяхъ дървата на жаръ, отстранявахъ ги малко отъ него, послѣ го помитахъ добрѣ, вапоконъ туряхъ тамъ тѣстото, което похлупяхъ съ единъ разслатъ прѣстенъ ссждъ, и за да осерѣдоточъ връхъ него топлинжтж обравяхъ го на около съ жаржтж и горещійтъ пепель. Така печяхъ хлѣбъть си, като въ единъ най-хубавъ на свѣтъ-тъ пещь. Но като не ся благодарихъ съ това само дѣто да съмъ хлѣбаръ, зехъ да си правжъ разны млинове и други точены нѣща отъ оризъ.

Сега вече когато плодеветъ ми ся умножавахъ, намстинъ имахъ нуждъ да разширочъ и избжтж ся, понеже послѣдната ми посядба ми даде до двадесеть шинка жито и толкозъ почти оризъ,